

Nyfikenhetsskafferiet: Hosianna

Bidrag från Bengt Pleijel

Hungriga fötter vandrar in i skafferiet

Hosianna Det var en gång en åsna, jag säger inte vem som stod och smått funderade vid dörren till sitt hem: då kom det två figurer och ledde honom bort den ena ganska lång och smal, den andra tjock och kort för någon ville rida på åsnans smala rygg han satte sig på henne och hon var glad och trygg men när dom kom till staden det blev ett väldigt liv för folk sprang ut på vägarna med stora långa kliv och ropade och hurrade och sjöng och hade sej och åsnan börja kråma sig och tänkte: se på mej, dom lägger fina tyger och kvistar för min fot och bugar sig och ber att jag ska äran ta emot det var väl det jag trodde och det jag väntat på att någon skulle upptäcka min glans till slut ändå jag antar det är borgmästaren som ordnat till det här jag får väl låtsas över allt deras besvär så omtänksamt av honom som satte sig därbak att vilja ställa upp och göra PR för min sak… Det var en gång en åsna, jag säger inte vem som trött och lycklig återvände sedan till sitt hem och hörde några rop och skrik och sedan blev det tyst det va om nån förbrytare som Judas hade kysst men åsnan ställde sig och sov med huvudet på sne - för hon var trött. De blir man när man just har gjort succé… Ger vandringarna ilskor, grubblor, tröstor och glädjor? Kontakta då Bengt genom att klicka här.